

nòmic, si bé tenim un xic més de consideració moral tota vegada que no perpetrant-se tantes iniquitats no'ns pertoquen tantes actuacions deshonroses.

Altres entitats socials (diuen ells), benèfiques, humanitàries i tants més adjectius encomiares com més feconda es l'imaginació de qui les bateja, acaparen un grup nombrós de famílies, si no acabalades (que també n'hi han), amb un ben passar econòmic sota el mantell blanc de la protecció, entitats que trobaren cabals, no importa on, per fer clíniques, dispensaris, cases de salut, etcètera, i troben també un cos de metges generals i especialtzats, lluits i obedients: entitats que paguen amb bona moneda a tothom menys als metges que són l'element principal i indispensable per llur funcionament.

Hi han encara cinquanta aspectes més per glossar, on el metge és desconsideradament tractat; i el remei va veure'l el Sindicat des de el dia que crea les agrupacions i circumscripcions.

Dites agrupacions i circumscripcions que foren creades en virtut de finalitats concretes i obeïnt a un pla descentralitzador, haurien pogut acomplir avui un sens fi de comesos que ens hauria fet mes forts i mes junts.

La circumscripcions, o sigui la divisió del pla-nol de Barcelona per barriades, i els metges que allí hi visiten agrupats en circumscripció, podrien conèixer i estimar-se mútuament respectant-se com a mes veïns, cosa en bona veritat que ens fa força falta.

Podriem, també, formar un estat de totes les cases curanderils, dels dispensaris gratuïts, d'in-

troumissió dintre nostre camp, dels auxiliars de la professió que a Barcelona abunden, donar detalls concrets de certes concomitancies immorals, en fi: com a nucli mes reduït i conegut podrien aportar tots aquells detalls que per depuració de la professió major profit i dignitat de la classe ens poguessin rendir.

Mes, també, com deiem al començ d'aquest modest treball, els metges a cada circumscripció podriem denunciar al municipi aquells que clarament no tenen dret a una beneficència injusta, així com reclamar l'inclusió dels que no mereixen.

En quant a les agrupacions, o sigui classificar els metges per especialitats, podriem establir tarifes revisables periòdicament amb les companyies de segurs, mutues o centres benèfics; haurien de establir categories de ciutatans amb relació als honoraris; produïrien un còdic de deontologia en ço referent a la seva especialitat; i això seria un gran pas cap el respecte i consideració mútua; entendrien en els casos d'intrusisme dins la seva especialitat, etc., etc.

sembla mentida que aquestes proposicions del Sindicat hagin fracadat per manca de entusiasme dels companys, per interessos aparentment contraposats, en fi, perquè estem acostumats a no mirar mes enllà de l'esfera de les nostres aspiracions de comoditat familiar.

Companys! Hora és ja de reaccionar i pensar que la millor manera de fer el bé de cada ú és procurar el de tots i la manera de no enganyarnos és procurar netejar i higienitzar tota la terra en lloc de procurar tenir net nostre despatx

Companys: La Secció Comarcal de Barcelona, obeïnt indicacions de la darrera assemblea en convocarà una d'extraordinaria el proper mes d'Octubre, on discutirem les ponències que varen ésser encomanades a distinguits companys, qu'ens consta treballen intensament per produir unes ponències el més acurades possible.

En el proper número donarem el títol de les ponències i companys a qui foren encomanades.

Penseu-hi tots i aporteu a la nova assemblea l'esprít Sindicat pel millorament moral i material de la classe.

La Secció Comarcal de Barcelona vist l'estat precari de la vídua y fills del company Dalmau d'Altafulla, en auxili dels quals el Sindicat ha votat 600 pessetes, prega a tots els metges i anunciants del BUTLLETI una col·locació pel fill, Enric Dalmau, de 21 anys, apte per correspondència, amb boníssima lletra, alguns coneixements de mecanografia i coneixedor dels tràmits de facturació. D'aconseguir-ho normalitzaríem llur situació econòmica.